

**Plan Opiekuńczo-Wychowawczo-Edukacyjny
(Plan OWE)
w Niepublicznym Żłobku Nibylandia
w Gorzowie Wlkp.**

Zaakceptowano dnia 15.12.2025
(-) Agnieszka Cwojdzińska

WSTĘP

Plan Opiekuńczo-Wychowawczo-Edukacyjny (Plan OWE) opracowano w trosce o wysoką jakość opieki i edukacji w Niepublicznym Żłobku Nibylandia w Gorzowie Wlkp. dla którego organem prowadzącym jest Agnieszka Cwojdzińska, prowadząca działalność gospodarczą pod nazwą Nibylandia Agnieszka Cwojdzińska, a także w celu zapewnienia spójnych zasad funkcjonowania placówki.

Dokument ten stanowi wspólne ramy pracy pedagogicznej, wyznacza główne kierunki działania, wartości, zasady i standardy wynikające z Rozporządzenia Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 13 grudnia 2024 r. w sprawie standardów opieki sprawowanej nad dziećmi w wieku do lat 3.

Celem wprowadzenia Planu OWE jest:

- zapewnienie standardów jakości opieki w Niepublicznym Żłobku Nibylandia w Gorzowie Wlkp.,
- ujednoczenie działań edukacyjnych, wychowawczych i opiekuńczych w grupach,
- wspieranie personelu w codziennej praktyce,
- wskazanie rozwiązań sprzyjających bezpiecznemu i harmonijnemu rozwojowi dzieci.

Opiekunki zatrudnione w Niepublicznym Żłobku Nibylandia w Gorzowie Wlkp. na podstawie Planu OWE wspólnie opracowują miesięczne plany pracy grupy.

STANDARD 1.2.1 – Wizytówka instytucji opieki nad dziećmi do lat 3

Nazwa instytucji:	Niepubliczny Żłobek Nibylandia
Organ prowadzący:	Agnieszka Cwojdzińska prowadząca działalność gospodarczą pod nazwą Nibylandia Agnieszka Cwojdzińska NIP 5991220514
Nr wpisu do rejestru	19564/Z
LOKALIZACJA	
Adres:	Londyńska 9 D-F 66-400 Gorzów Wlkp.
Dostęp do środków transportu	TAK
Bliskość terenów zielonych	TAK
STRUKTURA I ZASOBY	
Liczba miejsc:	44
Grupy wiekowe:	2 grupy mieszane – Grupa Liski, Grypa Tygryski (dzieci w wieku od 11 miesięcy do końca roku szkolnego, w którym kończą 3 lata, a w szczególnych przypadkach 4 lata)
Dostępność sal specjalistycznych	Placówka nie posiada odrębnych sal specjalistycznych.
Dostępne przestrzenie:	2 sale zabaw z łazienkami, kuchnia, pokój socjalny, toaleta personelu, gabinet dyrektora, plac zabaw.
Zasoby kadrowe:	7 opiekunek dziecięcych, położna, dyrektor żłobka, osoba sprzątająca.
KIEROWNICTWO I KONTAKT	
Dyrektor	Agnieszka Cwojdzińska, tel. 691724551, e-mail: biuro@nibylandia.gorzow.pl
Osoby do kontaktu	Agnieszka Cwojdzińska, tel. 691724551, e-mail: biuro@nibylandia.gorzow.pl

STANDARD 1:

Plan opiekuńczo-wychowawczo-edukacyjny uwzględnia prawa zawarte w Konwencji o prawach dziecka

W pracy opiekuńczo-wychowawczo-edukacyjnej personel żłobka:

- **uwzględniają prawa dziecka zawarte w Konwencji o prawach dziecka** (Dz. U. z 1991 r., nr 120, poz. 526), tj.:
 - prawo do niedyskryminacji. Każde dziecko, niezależnie od rasy, koloru skóry, płci, języka, religii, poglądów politycznych, statusu majątkowego, niepełnosprawności, cenzusu urodzenia, powinno być traktowane równo i sprawiedliwie (Art. 2);
 - nadrzędność najlepszego interesu dziecka. We wszystkich działaniach dotyczących dzieci należy przede wszystkim uwzględnić ich dobro (Art. 3);
 - poszanowanie odpowiedzialności, praw i obowiązków rodziców lub opiekunów prawnych odnośnie do zapewnienia dziecku odpowiedniego ukierunkowania i wsparcia w korzystaniu z praw przyznanych mu w Konwencji (Art. 5);
 - niezbywalne prawo do życia i rozwoju. Każde dziecko ma przyrodzone prawo do życia, a państwo ma obowiązek zapewnić jego przetrwanie i rozwój (Art. 6);
 - prawo do tożsamości, w tym obywatelstwa, nazwiska, stosunków rodzinnych (Art. 8);
 - prawo do wyrażania własnych poglądów w sprawach jego dotyczących oraz przyjmowania ich z należytą wagą, stosownie do wieku i dojrzałości dziecka (Art. 12);
 - prawo do swobodnej wypowiedzi, dostępu do informacji, ale też ochrony przed szkodliwymi treściami (Art. 13-17);
 - ochrona przed wszelkimi formami przemocy fizycznej bądź psychicznej, krzywdy lub zaniedbania, złego traktowania lub wyzysku (Art. 18);
 - prawo dziecka z niepełnosprawnością do pełnego i godnego życia w warunkach honorujących jego godność, umożliwiających osiągnięcie niezależności oraz ułatwiających aktywne uczestnictwo dziecka w życiu społeczeństwa (Art. 23);
 - prawo do jak najwyższego poziomu zdrowia i udogodnień w zakresie leczenia chorób oraz rehabilitacji zdrowotnej (Art. 24);
 - prawo każdego dziecka do poziomu życia odpowiadającego jego rozwojowi fizycznemu, psychicznemu, duchowemu, moralnemu i społecznemu (Art. 27);
 - prawo do nauki ukierunkowanej na rozwijanie w jak najpełniejszym zakresie osobowości, talentów oraz zdolności umysłowych i fizycznych dziecka (Art. 28 i 29);
 - prawo do wypoczynku i czasu wolnego, do uczestniczenia w zabawach i zajęciach rekreacyjnych, stosownych do wieku dziecka, oraz do nieskrępowanego uczestniczenia w życiu kulturalnym i artystycznym (Art. 31);
- prawo do ochrony przed wszelkimi formami wyzysku seksualnego i nadużyć seksualnych (Art. 34);
- kieruje się potrzebami wszystkich dzieci, biorąc pod uwagę potrzeby dzieci z niepełnosprawnością oraz dzieci zagrożonych wykluczeniem społecznym, pochodzących z rodzin należących do mniejszości narodowych lub etnicznych, dzieci z rodzin zróżnicowanych językowo i kulturowo, dzieci z rodzin migrantów, dzieci wymagających szczególnej opieki,
- uwzględnia w pracy opiekuńczej, wychowawczej i edukacyjnej indywidualne potrzeby rozwojowe oraz potencjał i zainteresowania dziecka,
- zapewnia dzieciom bezpieczną emocjonalnie i fizycznie atmosferę, w szczególności poprzez towarzyszenie społeczne i towarzyszenie dzieciom w rozwoju, podmiotowe traktowanie dziecka, okazywanie szacunku, podejmowanie niedyrektywnych działań, nawiązywanie pozytywnych relacji i budowanie poczucia autonomii,
- zapewnia warunki sprzyjające wszechstronnemu rozwojowi dziecka, ze szczególnym uwzględnieniem zabaw i interakcji rozwijających: kompetencje komunikacyjne, sprawność fizyczną, percepcję zmysłową, kreatywność i ciekawość świata.

Standard 1.1: Zagadnienia metodyczne do planu opiekuńczo-wychowawczo-edukacyjnego

Standard 1.1.1: Cele opiekuńczo-wychowawczo-edukacyjne

CEL OGÓLNY	CELE SZCZEGÓŁOWE
Tworzenie pozytywnego klimatu opartego na życzliwości, bezpieczeństwie i bliskich relacjach, tak aby każde dziecko czuło się zauważone i ważne	<ul style="list-style-type: none"> • stworzenie warunków do zaadaptowania się w środowisku żłobka, • zapewnienie bezpiecznego otoczenia w żłobku, • okazywanie ciepła poprzez mówienie do dziecka po imieniu, uśmiech, kontakt wzrokowy i łagodny ton głosu, • budowanie atmosfery akceptacji i równego traktowania wszystkich dzieci, • wzmacnianie pozytywnych zachowań poprzez pochwały ustne i opisowe oraz docenianie wysiłku, • tworzenie środowiska, w którym każde dziecko czuje, że przynależy do grupy.
Zapewnienie spokojnej i przewidywalnej atmosfery, w której dzięki empatii, uważnym reakcjom i jasnym zasadom ogranicza się napięcie i trudne zachowania.	<ul style="list-style-type: none"> • wprowadzanie rutyn i rytuałów dających dzieciom poczucie stabilności, • przewidywanie sytuacji trudnych i elastyczne kierowanie przebiegiem dnia, • utrzymywanie jasnych, prostych zasad komunikowanych w sposób spokojny i zrozumiały dla dziecka, • stosowanie strategii wyciszających i wspierających samoregulację, • reagowanie na trudne zachowania spokojnie, konsekwentnie i adekwatnie do wieku.
Wrażliwe odpowiadanie na potrzeby dzieci – dostrzeganie sygnałów emocjonalnych i rozwojowych oraz dostosowywanie wsparcia do tempa i możliwości każdego dziecka.	<ul style="list-style-type: none"> • obserwowanie reakcji dzieci i właściwe interpretowanie ich sygnałów, • dostosowywanie poziomu wsparcia do aktualnych możliwości dziecka, • reagowanie szybko i adekwatnie na dyskomfort, lęk czy trudność dziecka, • zapewnienie przestrzeni, w której dziecko może sygnalizować potrzeby, • indywidualizowanie opieki, uwzględniające różnice w temperamencie i rozwoju dziecka.
Uwzględnianie perspektywy dziecka poprzez dawanie wyboru, zachęcanie do inicjatywy i umożliwianie wpływu na codzienne aktywności w granicach bezpieczeństwa.	<ul style="list-style-type: none"> • proponowanie wyborów dostosowanych do wieku (np. zabawka, aktywność, miejsce zabawy), • umożliwianie dziecku inicjowania zabawy i podążanie za jego pomysłami, • tempo dnia dostosowane do dzieci — bez pośpiechu, z czasem na dokończenie czynności, • wspieranie samodzielności w samoobsłudze, porządkowaniu i eksplorowaniu, • uwzględnianie sygnałów „stop”, zmęczenia, potrzeby wycofania.
Wspieranie konstruktywnego kierowania zachowaniem, tak by dzieci stopniowo uczyły się regulacji emocji, rozwiązywania konfliktów i budowania relacji z innymi.	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnianie zasad w sposób prosty, pozytywny i zrozumiały dla dzieci, • stosowanie technik rozwiązywania konfliktów dostosowanych do małych dzieci (modelowanie, naprowadzanie), • pokazywanie dzieciom, jak nazywać emocje i jak sobie z nimi radzić, • dbanie o to, by dzieci miały szansę spróbować naprawić sytuację, gdy coś pójdzie nie tak, • wzmacnianie umiejętności współdziałania — czekania na swoją kolej, dzielenia się, wspólnej zabawy.
Organizowanie środowiska sprzyjającego aktywnemu poznawaniu, poprzez oferowanie zabaw i doświadczeń dostosowanych do wieku, indywidualnych potrzeb dziecka i zachęcających do eksploracji.	<ul style="list-style-type: none"> • przygotowywanie przestrzeni bogatej w materiały do manipulacji, eksploracji i doświadczenia, • umożliwianie dzieciom ruchu, eksperymentowania i odkrywania zmysłowego, • wprowadzanie aktywności pobudzających ciekawość i rozumienie świata, • łączenie zabawy swobodnej z proponowanymi aktywnościami

	<p>rozwojowymi,</p> <ul style="list-style-type: none"> • zachęcanie do samodzielnych prób i utrwalania nowych umiejętności.
<p>Wspieranie uczenia się dzieci poprzez jakość informacji zwrotnej, w tym zachęcanie dzieci do myślenia, szukania rozwiązań i odkrywania zależności.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • zadawanie pytań otwartych, zachęcających dzieci do myślenia i ciekawości • nazywanie tego, co dziecko robi, aby wzmocnić jego rozumienie i intencje, • dostosowywanie wypowiedzi i komentarzy do aktualnych możliwości dziecka, • wspieranie rozpoznawania skutków działań („co się stanie, jeśli...?”), • zachęcanie do rozwiązywania prostych problemów podczas zabawy i aktywności.
<p>Tworzenie warunków do rozwoju językowego i komunikacji dzieci.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • częste mówienie do dzieci w sposób prosty, jasny i bogaty językowo, • poszerzanie wypowiedzi dziecka poprzez dodawanie nowych słów i znaczeń, • nazywanie emocji, działań, przedmiotów i relacji przestrzennych w naturalnych sytuacjach, • zachęcanie dzieci do komunikowania się — werbalnie i niewerbalnie, • tworzenie okazji do dialogów i wymiany komunikatów podczas zabawy i rutyn, • regularne, spokojne i otwarte komunikowanie się z rodzicem o potrzebach i postępach dziecka.
<p>Tworzenie i nawiązywanie partnerskiej współpracy z rodzicami mającej na celu współdziałanie w zakresie najlepszego interesu dziecka.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • włączanie rodziców w proces adaptacji i tworzenie spójnych zasad opieki, • uwzględnianie informacji od rodziców o zwyczajach, upodobaniach i trudnościach dziecka, • wspólne poszukiwanie rozwiązań dotyczących trudności rozwojowych lub emocjonalnych, • dbanie o atmosferę partnerskiego zaufania i wzajemnego szacunku.

Standard 1.1.2

Kluczowe zasady organizacji pracy w instytucji (standardy od 4 do 11)

Poniżej przedstawiamy zbiór kluczowych zasad, które kierują codzienną praktyką opiekunów w Niepublicznym Żłobku Nibylandia w Gorzowie Wlkp. Celem działań jest wspieranie całościowego rozwoju dziecka, jego poczucia bezpieczeństwa, autonomii, samodzielności oraz tworzenie środowiska opartego na relacjach i szacunku.

1. Relacje i bezpieczeństwo emocjonalne

- Budujemy z dziećmi relacje oparte na zaufaniu, szacunku i uważności.
- Codzienna opieka opiera się na ciepłej, wspierającej atmosferze, sprzyjającej poczuciu stabilności i bezpieczeństwa.
- Zapewniamy dzieciom stałych, zaufanych opiekunów, co sprzyja budowaniu więzi, adaptacji i relacji z dorosłymi.
- Komunikujemy dzieciom zmiany w planie dnia i reagujemy na ich potrzeby, zarówno werbalnie, jak i niewerbalnie.

2. Wsparcie autonomii i samodzielności

- Wspieramy dzieci w samodzielnym wykonywaniu czynności higienicznych i podczas posiłków.
- Dzieci mają możliwość podejmowania decyzji dotyczących spraw ich dotyczących, dajemy im wybór, akceptujemy odmowę i indywidualne potrzeby.
- Tworzymy przestrzeń do ćwiczenia samodzielności w bezpiecznych warunkach.
- W sytuacjach, które tego wymagają, aktywnie towarzyszymy dzieciom, ale nie wyręczamy ich.

3. Zabawa, eksploracja i rozwój poznawczy

- Dzieci mają codziennie dostęp do różnorodnych materiałów i aktywności, samodzielnie decydują, w co się zaangażują i w jakim tempie.

- Opiekunowie aktywnie towarzyszą dzieciom podczas eksploracji, są obecni, ale nie ograniczają ich swobody.
- Zachęcamy dzieci do zadawania pytań, prowadzenia dialogów, wyrażania opinii.
- Wspieramy rozwój logicznego myślenia i rozumienia związków przyczynowo - skutkowych.
- Nazywamy zjawiska, tłumaczymy zależności, pomagamy dzieciom rozumieć świat.

4. Komunikacja i rozwój językowy

- Stale wspieramy dzieci w rozwijaniu komunikacji - prowadzimy rozmowy, aktywnie słuchamy, zadajemy pytania, zachęcamy do wypowiadania się.
- Wzbogacamy słownictwo dzieci poprzez wspólne czytanie, komentowanie działań, opisywanie sytuacji i aktywności.
- Uwzględniamy indywidualny poziom rozwoju mowy i komunikacji każdego dziecka.

5. Aktywność fizyczna i zmysłowa

- Codziennie wspieramy rozwój motoryki dużej i małej, równowagi oraz koordynacji wzrokowo-ruchowej.
- Wprowadzamy aktywności angażujące zmysły: wzrok, słuch, dotyk, węch, smak oraz czucie głębokie.
- Zapewniamy dzieciom możliwość ruchu na świeżym powietrzu i w salach, zgodnie z ich potrzebami.
- Umożliwiamy odpoczynek w dogodnym dla dziecka czasie i formie.

6. Rozwój społeczny i poczucie przynależności

- Tworzymy przestrzeń sprzyjającą nawiązywaniu relacji między dziećmi, odpowiednio aranżujemy otoczenie, zachęcamy do współdziałania i komunikacji.
- Wspieramy dzieci w budowaniu więzi rówieśniczych, uczymy empatii, współpracy i rozwiązywania konfliktów.
- Dzieci uczestniczą w wydarzeniach, świętach i aktywnościach grupowych zgodnie ze swoją wolą, mogą odmówić udziału, bez konsekwencji.

7. Twórczość i kontakt z kulturą

- Dzieci mają dostęp do materiałów umożliwiających swobodną twórczość plastyczną, muzyczną i ruchową.
- Zachęcamy do wyrażania ekspresji w różnych formach, z użyciem różnorodnych technik i środków wyrazu.
- Udostępniamy dzieciom kontakt z literaturą dziecięcą, sztuką, muzyką, inspirujemy do działania, nie narzucając sztywnych form.

8. Współpraca z rodzicami

- Utrzymujemy stały, partnerski kontakt z rodzicami, oparty na zaufaniu, wzajemnym szacunku i otwartości.
- Wymieniamy informacje o rozwoju dziecka, wspólnie ustalamy strategie działania, informujemy o planach i zmianach organizacyjnych.
- Rodzice są zapraszani do udziału w wybranych aktywnościach, wydarzeniach i działaniach wspierających rozwój dziecka.

9. Planowanie i dokumentacja

- Praca opiekunów opiera się na Planie OWE, który wyznacza kierunek działań opiekuńczo-wychowawczo-edukacyjnych.
- Uwzględniamy także dokumenty wynikające z organizacji pracy placówki (np. procedury wewnętrzne, regulaminy, harmonogramy, ewaluacje).

Standard 1.1.2

Metody opiekuńczo-wychowawczo-edukacyjne pracy z dziećmi

W Niepublicznym Żłobku Nibylandia stosuje się metody pracy dostosowane do wieku, możliwości rozwojowych oraz indywidualnych potrzeb dzieci. W pracy z najmłodszymi kluczowe jest oparcie działań na zabawie, relacji i aktywności własnej dziecka. Dobór metod uwzględnia naturalną ciekawość, potrzebę ruchu, poznawania świata i budowania relacji społecznych. Metody te wspierają całościowy rozwój dziecka — emocjonalny, społeczny, poznawczy i ruchowy — a jednocześnie wzmacniają poczucie bezpieczeństwa i komfortu w nowym środowisku.

Nazwa metody	Opis metody	Przykładowe aktywności
Relacje z dziećmi	Fundament pracy z dzieckiem; budowanie więzi poprzez uważność, akceptację i wspólne aktywności	Opiekunka tworzy wzajemne relacje z dziećmi oparte na szacunku. Dbą o ciepłą i domową atmosferę w placówce, pełniąc funkcję łącznika między placówką a domem.
Aktywne słuchanie	Polega na pełnym zaangażowaniu w rozmowę, okazywaniu zrozumienia (np. poprzez parafrazowanie, kontakt wzrokowy) i dawaniu dziecku przestrzeni do wyrażania siebie, co wzmacnia więź i zaufanie.	Komunikacja opiekunki z dziećmi uwzględnia aktywne słuchanie, które przejawia się poprzez komentowanie zaobserwowanych działań dziecka i wyrażanie zainteresowania jego działaniami.
Metoda oglądowa	Główna metoda do pracy z małymi dziećmi, oparta jest na obserwacji oraz pokazywaniu ilustracji, przedmiotów. Stosuje się ją również podczas spacerów.	Opiekunka obserwuje otoczenie, pokazuje dzieciom i nazywa przedmioty, ludzi, zwierzęta oraz to co znajduje się w ich otoczeniu, a także to na czym dziecko skupiło swoją uwagę. Opiekunka wykorzystuje w swojej pracy obrazki, ilustracje, książki oraz plansze czy inne pomoce, które dzieci mogą zarówno oglądać jak i dotykać.
Metoda słowna	Wykorzystywana jest w czasie słuchania różnego rodzaju utworów literackich i zalicza się do niej: rozmowy, opowiadania, objaśnienia, zagadki, instrukcje, piosenki, teksty, uczenie wierszy.	Rozmowy z dziećmi, opowiadania, czytanie bajek, objaśnianie instrukcji, uczenie wierszy, piosenek, tekstów, sposobów społecznego porozumiewania.
Zabawy paluszkowe	Stosujemy u dzieci od pierwszego roku życia. Pokazujemy dziecku ruchy i wykonujemy je na dziecku, dotykając palców, szyi, pleców wypowiadając wierszyki czy wyliczanki.	Pokazywanie dzieciom na palcach różnego rodzaju wyliczanek i wierszyków, np. <i>Sroczka kaszkę ważyła, Idzie raczek, Tu paluszek, Kosi, kosi łapci, Mały pajaczek</i> , itp.
Bajki, baśnie, elementy bajkoterapii	Bajki adresowane są dla wszystkich dzieci. Bajki terapeutyczne są stworzone dla dzieci, które mają w sobie pewne lęki lub dla dzieci, u których próbujemy zminimalizować pewne zachowania.	Adekwatnie do zainteresowań dzieci, trudności panujących w grupie. Czytając bajkę w grupie małym dzieciom należy wybrać literaturę adekwatną do wieku. Należy pokazywać obrazki, używać onomatopei, modulować ton głosu. Można zaangażować rodziców do współpracy.
Teatryki i pantomima	Jest to sposób na rozwijanie umiejętności niewerbalnej komunikacji oraz świadomości ciała.	Odgrywanie krótkich spektakli/scenek przez opiekunki. Można wykorzystywać małe formy teatralne bez dialogów, z wykorzystaniem światła i cienia oraz dźwięków i muzyki. Można zaangażować rodziców do współpracy.
Metoda polisensorycznego oddziaływania na jednostkę	Stymulacja polisensoryczna to poznawanie świata wszystkimi zmysłami – wzrokiem, smakiem, słuchem, węchem, dotykem. Zadaniem tej metody jest pobudzenie zmysłów z wykorzystaniem pomocy dydaktycznych zaczerpniętych z przyrody.	Degustacja różnych smaków (słodki, słony, kwaśny). Poznanie zapachów ziół, owoców, olejków eterycznych (np. „pachnące zgadywanki”).
Elementy muzykoterapii	To świadome wykorzystanie dźwięków, rytmu i melodii w celu wspierania wszechstronnego rozwoju dzieci.	<ul style="list-style-type: none"> Wykonywanie przez dzieci ruchów naśladowczych rytm opiekuna: np. klaskanie w dłonie, tupanie stopami lub machanie rączkami w rytm muzyki. Takie zabawy

	<p>Poprzez kontakt z muzyką dzieci rozwijają umiejętności komunikacyjne, emocjonalne, społeczne, ruchowe i sensoryczne.</p>	<p>rozwijają koordynację i poczucie rytmu.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Naśladowanie odgłosów zwierząt: opiekunowie śpiewają proste piosenki, które zawierają dźwięki zwierząt (np. mu-mu, miau-miau, hau-hau), a następnie zachęcają dzieci do naśladowania dźwięków zwierząt. Tego rodzaju ćwiczenia rozwijają umiejętności werbalne i poznawcze. • Zabawy w tworzenie muzyki: dziecko wybiera instrumenty do różnych części utworu (np. kiedy grają, kiedy mają przerwę). W ten sposób rozwija się poczucie struktury w muzyce i współpracy. • Taniec do muzyki: chodzi o proste tańce, w których dzieci swobodnie poruszają się w rytm muzyki, krążą, podskakują lub machają rączkami. <p>Zabawy w grupie z muzyką: dzieci tańczą w kręgu, trzymając się za ręce, a kiedy muzyka cichnie, siadają na ziemi. To rozwija umiejętność współpracy, poczucie rytmu oraz kontrolowanie ciała. Śpiewanie prostych piosenek: dzieci w tym wieku mogą śpiewać proste piosenki, o np. codziennych czynnościach, przedmiotach lub postaciach. Zachęcanie dzieci do śpiewania prostych wierszyków i piosenek rozwija umiejętności językowe i muzyczne.</p>
<p>Elementy metody Ruchu Rozwijającego Weroniki Sherborne</p>	<p>To system ćwiczeń ruchowych opartych na naturalnej aktywności dziecka. Głównym celem jej stosowania w żłobku jest wspieranie harmonijnego rozwoju psychoruchowego dzieci poprzez ruch, kontakt z opiekunem oraz budowanie relacji z innymi dziećmi.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Podnoszenie i kołysanie: dziecko, trzymane w ramionach opiekuna, może być delikatnie kołysane w różne strony. To wzmacnia poczucie bezpieczeństwa i zaufania, a także rozwija równowagę i orientację w przestrzeni; • Naśladowanie prostych ruchów: dziecko może naśladować ruchy dorosłego, np. podnoszenie rąk do góry, machanie rączkami, co rozwija koordynację ruchową i poczucie związku ciała z przestrzenią; • Chodzenie i bieganie: chodzenie w różnych kierunkach – do przodu, do tyłu. • Skakanie: dziecko może skakać w różnych kierunkach, próbując doskoczyć/wskoczyć do określonego miejsca, np. na kolorową matę lub na kółka. To ćwiczenie rozwija równowagę i orientację przestrzenną; • Zabawy w koordynację ruchową: dziecko chodzi, wykonując określone zadania, np. dotykanie przedmiotów w przestrzeni, zbliżanie się do różnych punktów w salach • Wspólne poruszanie się: dzieci wykonują ruchy w grupie, np. przesuwają się do przodu, do tyłu, w lewo i prawo w rytm piosenki. To rozwija poczucie współpracy; • Balansowanie na prostych przeszkodach: dzieci mogą ćwiczyć równowagę, przechodząc po prostych przeszkodach, np. skakankach na podłodze, liniach na ziemi.
<p>Elementy edukacji sensorycznej</p>	<p>Celem metody jest stymulacja centralnego układu nerwowego przez pobudzenie receptorów zmysłowych. Metoda ta ma dostarczyć aparatowi sensorycznemu odpowiednią ilość i jakość bodźców.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Dotykanie różnych tekstur: opiekunowie mogą wykorzystać do tego materiały o różnej fakturze (np. miękkie, gładkie, szorstkie, twarde tkaniny, piłki sensoryczne, gąbki). • Zabawy węchowe: opiekunowie używają różnych pachnących przedmiotów (np. kwiatów, owoców, przypraw) i pozwalają dziecku na wąchanie tych zapachów. Dzięki temu rozwija się zmysł węchu oraz umiejętność rozpoznawania zapachów. • Zabawy z dźwiękami: dzieci korzystają z prostych instrumentów (bębenki, grzechotki, tamburyny) lub codziennych przedmiotów (np. plastikowych kubków) do tworzenia różnych dźwięków. • Zabawy z piaskiem i wodą: zabawa w piasku z różnymi akcesoriami (foremkami, łożatkami) pozwala dziecku na odkrywanie faktur i tekstur, co rozwija wrażliwość dotykową i kreatywność.

		<ul style="list-style-type: none"> Zabawy dotykowe: poszukiwanie skarbów w różnych materiałach, np. dziecko może poszukiwać przedmiotów ukrytych w różnych materiałach (np. ziarnach, kulkach piankowych, ryżu), co rozwija zmysł dotyku, koncentrację i cierpliwość. Zabawy w rozpoznawanie dźwięków: zgadywanki dźwiękowe: dzieci słuchają różnych dźwięków i próbują odgadnąć, skąd pochodzą (np. dźwięk klaksonu, śpiew ptaków, dźwięk deszczu). Taka zabawa rozwija zdolności słuchowe i poznawcze.
Elementy Pozytywnej Dyscypliny	Pozytywna dyscyplina to podejście wychowawcze oparte na szacunku, empatii i zrozumieniu dla dzieci. Celem jest: modelowanie zachowań dzieci, uczenie dzieci zasad panujących w grupie oraz minimalizacja konfliktów rówieśniczych.	Stosujemy adekwatnie do wieku. Zadajemy pytania. Dajemy wybór dziecku. Wspólne zabawy. Pozytywna dyscyplina to podejście wychowawcze polegające na dawaniu dzieciom wskazówek dotyczących ich zachowania językiem pozytywnym. Nie polega ono na stosowaniu kar i surowych zakazów i nakazów, lecz na budowaniu zdrowych relacji, wspieraniu rozwoju dziecka i uczeniu go odpowiedzialności. Opiekun komunikuje dzieciom pożądane zachowania, zamiast używać zakazów. Przykład: opiekun mówi „nóżki trzymamy na podłodze” zamiast powiedzieć „nie kładziemy nóg na stole”.
Elementy metody Dobrego Startu wg Marty Bogdanowicz	Celem metody jest rozwijanie funkcji językowych, funkcji spostrzeżeniowych: wzrokowych, słuchowych, dotykowych, kinestetycznych (czucie ruchu) i motorycznych oraz współdziałanie między tymi funkcjami czyli integracji percepcyjno-motorycznej.	<ul style="list-style-type: none"> Element słuchowy - piosenki, wierszyki, proste rymowanki; Element wzrokowy - łatwe wzory, znaki graficzne; Element motoryczny - orientacja w schemacie ciała i przestrzeni, ćwiczenia językowe i ruchowe (ruchowo-słuchowe, ruchowo-muzyczne), np.: przywitanie dzieci <i>Witaj, witaj</i>, zabawa przy piosence <i>Boogie-woogie</i>, ruchy zharmonizowane z rytmem piosenki.
Elementy metody Montessori	Celem metody jest koncentracja na wspieraniu naturalnego rozwoju dziecka poprzez stworzenie odpowiedniego środowiska edukacyjnego, które sprzyja samodzielności, ciekawości i rozwojowi umiejętności społecznych oraz poznawczych.	<p>Zabawy z różnymi materiałami o różnych teksturach i kształtach:</p> <ul style="list-style-type: none"> Zabawy z piaskiem, wodą, materiałami o różnych fakturach: dzieci mogą dotykać i badać piasek, tkaniny (np. miękkie, szorstkie, gładkie) czy kawałki drewna; Otwarte pudełka z przedmiotami do wkładania i wyjmowania: dzieci mogą ćwiczyć chowanie i wyjmowanie przedmiotów z pudełek, co rozwija zdolności manipulacyjne i koordynację ręka-oko; Proste zabawy manipulacyjne z klockami: układanie wieży z klocków – dziecko może układać wieżę, co pozwala rozwijać precyzyjność ruchów oraz koncentrację. Dopasowywanie elementów do siebie – sortowanie i klasyfikowanie: np. dopasowanie klocków do odpowiednich otworów; Ćwiczenia samodzielności: np. ćwiczenia wkładania butów, samodzielnego mycia rąk.
Elementy pedagogiki zabawy Klanza	Metoda KLANZY oparta na różnego rodzaju zabawach i grach, m.in. celem integracji grupy rówieśniczej.	Zabawy mające na celu nawiązanie kontaktu z grupą.
Elementy metody malowania dziesięcioma palcami R. F. Show	Technika pedagogiczna, która polega na malowaniu przez dziecko palcami i dłońmi, a nie pędzlem. Celem jest wspomaganie rozwoju motoryki: Malowanie palcami pomaga w rozwijaniu precyzji ruchów ręki i ogólnej sprawności manualnej	Potrzebujemy farb i dużej karki papieru, tektury. Wykorzystujemy ręce, palce, a nawet inne części ciała do malowania. Jest to prosta metoda i bardzo korzystna dla rozwoju dziecka. Potrzebny jest biały lub szary papier i kilka kolorów farb w miseczkach o takiej wielkości, aby dziecko mogło swobodnie włożyć rękę. Papier należy przymocować do stołu.

Standard 1.1.3 **Harmonogram dnia obejmujący stałe i zmienne elementy**

Godzina	Czynności	Charakter czynności
7:00 – 8:20	Schodzenie się dzieci, zabawy swobodne	stałe
8:20 – 8:30	Czynności higieniczne	stałe
8:30 – 9:00	Śniadanie	stałe
9:00 – 10:20	Zajęcia edukacyjne w salach lub świeżym powietrzu zgodne	zmiennie
10:20 – 10:30	Czynności higieniczne	stałe
10:30 – 11:00	Obiad - I danie - zupka	stałe
11.00 – 13.00	Leżakowanie	stałe
13.00 – 13.30	Zabawy swobodne w salach zabaw	zmiennie
13:30 – 13:40	Czynności higieniczne	stałe
13.40 – 14.00	Obiad - II Danie	stałe
14.00 – 15.00	Zabawy swobodne na świeżym powietrzu lub w salach zabaw	zmiennie
15:00 – 15:15	Czynności higieniczne	stałe
15.15 – 15.45	Podwieczorek	stałe
15.45 – 17.00	Zabawy swobodne, rozchodzenie się dzieci do domu	zmiennie

Standard 1.1.4 **Planowane aktywności**

Planowane aktywności podejmowane przez personel z dziećmi w Niepublicznym Żłobku Nibylandia w Gorzowie Wlkp. opierają się na powtarzalnych, codziennych sytuacjach oraz różnorodnych zabawach, które wspierają rozwój społeczny, emocjonalny, poznawczy i fizyczny. Kluczowe jest zapewnianie dzieciom codziennych okazji do: obserwacji, eksperymentowania, ruchu, budowania relacji i rozwijania samodzielności. Do planowanych aktywności należą m.in.:

- codzienne zabawy swobodne w salach z możliwością wyboru miejsca, materiałów i rodzaju aktywności,
- zabawy angażujące zmysły wzroku, słuchu, węchu, dotyku, smaku: ścieżki sensoryczne (chodzenie na bosaka po różnych powierzchniach, zabawy wodą, piaskiem, ryżem, malowanie rękami, słuchanie i wydawanie dźwięków, wąchanie naturalnych zapachów (warzyw, owoców, kwiatów), testowanie smaków, zabawy wspierające motorykę małą: zabawa klockami, wkładanie i wyjmowanie elementów z pojemników, wlewanie, przelewanie i wylanie wody, przesypywanie kaszy/ryżu za pomocą różnych narzędzi, zabawy papierem: chwytanie, darcie, składanie, malowanie farbami (palcami, pędzłami, stemplami), zabawa masami sensorycznymi, lepienie, wałkowanie, krojenie, rwanie, łączenie, przyczepianie, odczepianie, zapinanie,
- ćwiczenia koordynacji wzrokowo-ruchowej i równowagi: chodzenie po śladzie, samodzielne jedzenie, malowanie, mycie rąk, ubieranie się (wkładanie i zdejmowanie prostych elementów garderoby), sprzątanie zabawek do pudeł, zabawy piłką (rzucanie, łapanie, turlanie),
- zabawy wspierające czucie głębokie oraz kształtujące schemat własnego ciała: turlanie się, huśtanie się, przeciskanie się przez tunel, otulanie się kocem, masowanie, naśladowanie ruchów, oglądanie się w lustrze, zabawy „paluszkowe”,

- zabawy manipulacyjne i konstrukcyjne rozwijające koordynację wzrokowo-ruchową (np. klocki, układanki, sortery),
- zabawy sensoryczne, plastyczne, twórcze z wykorzystaniem różnorodnych materiałów i faktur (masa solna, ciastolina, farby, papier, naturalne materiały),
- zabawy muzyczne i rytmiczne - śpiewanie, słuchanie piosenek, gra na prostych instrumentach, zabawy przy muzyce,
- zabawy ruchowe i ogólnorozwojowe, zarówno w salach, jak i na świeżym powietrzu, wspierające sprawność i koordynację ruchową,
- zabawy tematyczne i odgrywanie ról - naśladowanie sytuacji z życia codziennego, rozwijanie wyobraźni i umiejętności społecznych,
- proste zabawy badawcze i przyrodnicze - obserwowanie przyrody, zabawy z wodą, piaskiem, światłem i cieniem,
- zabawy integracyjne, wspólne kręgi, powitania i pożegnania budujące poczucie wspólnoty i relacji w grupie,
- zabawy rozwijające mowę i komunikację - słuchanie bajek, wierszyków, opowiadanie, zabawy paluszkowe, zagadki, rymowanki,
- zajęcia wspierające samodzielność - ćwiczenia samoobsługowe w trakcie codziennych czynności: posiłki, ubieranie się, toaleta,
- codzienne spacerunki i pobyt na świeżym powietrzu, niezależnie od pory roku, w miarę możliwości pogodowych,
- zabawy wyciszające i relaksacyjne - masażyki, kołysanki, kąciek wyciszenia, spokojne czytanie książeczek,
- okazjonalne aktywności związane z kalendarzem świąt i wydarzeń (np. Dzień Misia, Święto Dyni, Dzień Ziemi).

Aktywności są dostosowywane do wieku, możliwości i potrzeb rozwojowych dzieci. W ich planowaniu uwzględnia się również inicjatywę własną dziecka, naturalny rytm grupy oraz codzienne sytuacje edukacyjne pojawiające się spontanicznie. W codziennej pracy opiekunki planują i realizują aktywności w oparciu o miesięczne/tygodniowe plany dydaktyczno-wychowawcze. Dokumenty te zawierają opis celów, treści i przebieg zajęć, a ich zakres jest każdorazowo dostosowany do aktualnych potrzeb i możliwości rozwojowych dzieci w wybranej grupie. Systematyczna realizacja zaplanowanych działań sprzyja spójnej organizacji dnia, a jednocześnie zapewnia dzieciom różnorodne, atrakcyjne aktywności, które wspierają ich wszechstronny, harmonijny rozwój w bezpiecznym i przyjaznym środowisku. Miesięczne plany dydaktyczno-wychowawcze stanowią integralną część dokumentacji i są dołączane do Planu Opiekuńczo-Wychowawczo-Edukacyjnego (OWE) w formie załączników w trakcie roku pracy, przechowywanych w teczce z dokumentacją placówki.

STANDARD 6

Wspieranie u dzieci poczucia przynależności i uważności na inne osoby

Standard 6.1:

Wskazówki metodyczne dla personelu sprzyjające rozwojowi u dzieci poczucia przynależności do grupy oraz zainteresowania innymi, przez organizowanie otoczenia tak, aby dzieci miały możliwość nawiązywania kontaktów z innymi osobami.

Zasady organizacji przestrzeni:

- Sale zostały zorganizowane w sposób umożliwiający dzieciom obserwację innych oraz swobodne podejmowanie kontaktów społecznych.
- Przestrzeń sal została podzielona na strefy aktywności, wyposażone w różnorodne zabawki i materiały dostosowane do wieku i potrzeb rozwojowych dzieci.
- Aranżacja przestrzeni umożliwia jej przekształcanie w odpowiedzi na aktualne zainteresowania dzieci.

Działania personelu wspierające budowanie relacji i poczucia przynależności do grupy:

- Personel stosuje codzienne rytuały, takie jak indywidualne powitania, pożegnania, wspólne rozpoczęcia i zakończenia dnia, sprzyjające budowaniu poczucia wspólnoty.
- Harmonogram dnia uwzględnia stałe, powtarzalne elementy integrujące grupę, w tym wspólne zabawy i aktywności.
- Dzieci są zachęcane do udziału w zabawach zespołowych, w szczególności w małych, kilkuosobowych grupach.
- Organizowane są zajęcia sprzyjające współpracy i wzajemnej obserwacji dzieci, takie jak wspólne dekorowanie sali, porządkowanie przestrzeni czy zabawy tematyczne.
- Personel aktywnie modeluje prawidłowe interakcje społeczne podczas zabaw i codziennych sytuacji, pokazując dzieciom, jak budować relacje z rówieśnikami.
- Personel uważnie reaguje na sygnały dziecka świadczące o chęci nawiązania kontaktu z innymi dziećmi i wspiera je w tych sytuacjach.
- Przy organizacji zabaw integracyjnych i grupowych uwzględniane są indywidualne cechy temperamentu, potrzeby i zainteresowania dzieci.

Standard 6.2:

Aktywności wspierające rozwój autonomii dzieci poprzez umożliwienie dzieciom podejmowania decyzji w sprawach ich dotyczących oraz zwiększanie samodzielności u dzieci

Działania wspierające rozwój autonomii i samodzielności dzieci:

- Przestrzeń sal została zorganizowana w taki sposób, aby dzieci miały możliwość swobodnej i bezpiecznej eksploracji oraz samodzielnej zabawy.
- Dzieciom powierzane są proste role i obowiązki w codziennym życiu grupy, takie jak pomoc przy nakrywaniu do stołu, podawaniu sztuczków czy porządkowaniu zabawek.
- Dzieci mają możliwość samodzielnego wykonywania czynności adekwatnych do ich możliwości, takich jak ubieranie się, sprzątanie po sobie, układanie puzzli czy aranżowanie kącików zabaw.
- Personel zachęca dzieci do pomagania sobie nawzajem, z uwzględnieniem ich wieku i poziomu rozwoju.
- W sytuacjach konfliktowych personel wspiera dzieci w samodzielnym poszukiwaniu rozwiązań, jednocześnie zapewniając pomoc, jeśli dzieci nie są w stanie same poradzić sobie z daną

sytuacją. W całej placówce obowiązują jednolite zasady reagowania w sytuacjach konfliktowych.

- Personel szanuje decyzje dzieci dotyczące dzielenia się zabawkami oraz uczestnictwa w zabawie z innymi dziećmi. Dzieci mają prawo odmówić zabawy z inną osobą lub dzielenia się zabawkami.

Standard 6.3:

Zadania personelu wspierające współpracę i komunikację dzieci w grupie

W codziennej pracy personel realizuje następujące działania:

- Podpowiada dzieciom, jak mogą ze sobą współpracować lub rozwiązywać trudne sytuacje, np. „Najpierw on, potem ty”.
- Daje dzieciom możliwość samodzielnego decydowania, z kim chcą się bawić, ale pozostaje w pobliżu, aby zapewnić im poczucie bezpieczeństwa i ewentualną pomoc.
- Zamiast zakazów i krytyki, personel stosuje pozytywne komunikaty, które pokazują dzieciom, jak mogą zachować się inaczej, np. „Nogi chodzą po sali” zamiast „Nie biegaj!”.
- Jasno i w prosty sposób wyjaśnia dzieciom zasady obowiązujące w grupie, tak aby były dla nich zrozumiałe i możliwe do przestrzegania.
- Poprzez własne zachowanie personel pokazuje dzieciom, jak rozmawiać, prosić o coś, poczekać na swoją kolej czy zaprosić kogoś do zabawy.
- Zachęca dzieci do wspólnych działań, które rozwijają współpracę, takie jak budowanie z klocków, wspólne sprzątanie, zabawy w małych grupach. W trudniejszych sytuacjach, takich jak nieporozumienia między dziećmi, personel towarzyszy dzieciom, podpowiada rozwiązania i uczy, jak poradzić sobie z konfliktem bez złości i krzyku.

Standard 6.4:

Celebrowanie świąt i innych ważnych wydarzeń

Zasady celebrowania świąt i innych ważnych wydarzeń:

- W placówce organizowane są proste formy celebrowania wydarzeń bliskich dzieciom, takich jak urodziny, Dzień Dziecka, Dzień Babci i Dziadka, Dzień Rodziny.
- Dla każdego dziecka obowiązuje ten sam, ustalony z rodzicami rytuał świętowania urodzin.
- Dzieci nie są zobowiązane do przygotowywania prezentów dla rodziców, dziadków czy innych osób. Wspólne świętowanie ma charakter zabawy i budowania relacji, dostosowany do wieku dzieci.
- Celebrowanie świąt o charakterze kulturowym lub religijnym odbywa się w porozumieniu z rodzicami, z uwzględnieniem różnic kulturowych.
- Każde dziecko ma prawo zrezygnować z udziału w świętowaniu lub jego wybranych elementach, a personel respektuje tę decyzję.

Proponowane święta, wydarzenia, uroczystości w bieżącym roku pracy:

- **15.09 Dzień Kropki** – święto wzmacniające w dzieciach wiarę we własne możliwości i kreatywność.
- **23.09 Pierwszy Dzień Jesieni** - wydarzenie wspierające rozwój poznawczy, językowy i sensoryczny dzieci poprzez poznawanie oznak jesieni oraz kontakt z materiałem przyrodniczym
- **09.10 Dzień Poczty** - święto przybliżające dzieciom pracę listonosza oraz znaczenie wysyłania listów, kartek i paczek.
- **15.10 Światowy Dzień Mycia Rąk** – uczy dzieci podstaw dbania o higienę w prosty i przystępny sposób.
- **10.11 Dzień Jeża** – święto przybliżające dzieciom życie jeży oraz ich rolę w przyrodzie. Wzbogaca wiedzę dzieci o świecie przyrody i kształtuje wrażliwość na zwierzęta.

- **06.12 Mikołajki** – Daje dzieciom radość i poczucie wyjątkowości poprzez wspólne, radosne wydarzenie.
- **21-22.01 Dzień Babci i Dziadka** – Wzmacnia więzi rodzinne i uczy dzieci szacunku do starszych.
- **17.02. Dzień Kota** - święto przybliżające dzieciom życie kotów oraz zasady odpowiedzialnej opieki nad zwierzętami domowymi.
- **21.03 Pierwszy Dzień Wiosny** – święto sprzyjające rozwojowi poznawczemu dzieci poprzez poznawanie oznak wiosny i zmian w przyrodzie.
- **22.03 Światowy Dzień Wody** – święto przybliżające dzieciom znaczenie wody w życiu człowieka, zwierząt i roślin. Tego dnia dzieci dowiadują się, do czego potrzebna jest woda, gdzie można ją znaleźć oraz dlaczego należy ją oszczędzać.
- **WARSZTATY ŚWIĄTECZNE** - wydarzenia sprzyjające rozwojowi społeczno-emocjonalnemu dzieci poprzez wspólne działania i budowanie atmosfery świątecznej. Dzieci rozwijały kreatywność, sprawność manualną oraz umiejętność współpracy podczas wykonywania prac plastycznych.
- **22.04 DZIEŃ ZIEMI** – święto umożliwiające rozwój u dzieci troskę o środowisko i budowanie podstawy ekologicznej postawy
- **26.05 Dzień Matki** – święto umożliwia dzieciom okazanie bliskości i czułości wobec mamy.
- **01.06 Dzień Dziecka** – święto dające dzieciom radość, wzmacnia ich poczucie ważności i wyjątkowości.
- **23.06 Dzień Ojca** – święto pozwala dzieciom wyrazić uczucia i budować bliskość z tatą.
- **Ok. 26.06 Zakończenie roku** – podsumowuje wspólny czas w Niepublicznym Żłobku Nibylandia i wzmacnia poczucie wspólnoty grupy.

STANDARD 7

Zapewnienie dzieciom warunków do poznawania i doświadczania otaczającego świata

Standard 7.1:

Wskazówki metodyczne dla personelu sprzyjające poznawaniu i doświadczaniu otaczającego świata przez dzieci

Działania realizowane przez personel w wybranym obszarze:

- Dzieci mają możliwość swobodnego działania - indywidualnie, w parach lub w większej grupie, w zależności od potrzeb.
- Przestrzeń sal jest tak zorganizowana, by dzieci miały dostęp do różnorodnych miejsc zabawy tematycznej, które są regularnie wzbogacane o nowe elementy.
- Tematyka kąpoków i materiałów dostępnych w salach jest zmieniana w zależności od aktualnych zainteresowań dzieci oraz tematu zajęć.
- Dzieci podczas zabawy mogą decydować o tym, co chcą robić i jaką formę zabawy wybierają.
- Dzieci mają możliwość samodzielnego badania otoczenia poprzez kontakt z przedmiotami codziennego użytku oraz materiałami dostępnymi w salach.
- Czas trwania zabaw i aktywności dostosowywany jest do zaangażowania i możliwości dzieci - zabawa nie jest przerywana sztucznie, jeśli dzieci chcą ją kontynuować.
- Tematyka zabaw jest dostosowywana do zainteresowań dzieci, a personel reaguje na ich potrzeby w tym zakresie.
- Personel zachęca dzieci do odkrywania nowych umiejętności i zdobywania wiedzy poprzez zabawę, eksperymentowanie i próby działania.
- Dzieci mają przestrzeń do pokonywania drobnych trudności i uczenia się poprzez własne doświadczanie.
- W salach i podczas spacerów dzieci mają możliwość poznawania naturalnych materiałów, obserwowania zmian w przyrodzie i eksplorowania otoczenia.
- Organizowane są aktywności umożliwiające dzieciom poznawanie najbliższego środowiska — zarówno w salach, jak i poza nią.

Standard 7.2:

Wybrane aktywności rozwijające poznawanie świata i myślenie przyczynowo - skutkowe

Rozwój myślenia przyczynowo-skutkowego:

- Zabawy wprawiające przedmioty w ruch: toczenie piłek, zabawy z kręceniem bączków, zabawy samochodzikami i pociągami.
- Zabawy światłem i cieniem: rzucanie cienia na ścianę, obserwowanie ruchu światła.
- Wkładanie i wyjmowanie, pakowanie, przenoszenie przedmiotów: sortery, klocki, piłeczki.
- Zgniatanie i rozrywanie papieru, zabawy z lodem: obserwacje przyrodnicze, dotykanie zimnych powierzchni, zabawa z papierem.
- Budowanie i burzenie konstrukcji: układanie wieży z klocków.
- Rozciąganie i badanie właściwości materiałów: rozciąganie gumek, tasiemek, badanie materiałów.

Rozwój umiejętności obserwacji i doświadczania świata:

- Proponowanie dzieciom wyboru produktów podczas posiłków.

- Zabawy przedmiotami wydającymi dźwięki przyrody, zwierząt, zjawisk atmosferycznych, odgłosów otoczenia, pojazdów.
- Zabawy w odkrywanie i poszukiwanie ukrytych przedmiotów.
- Możliwość eksplorowania otoczenia i przyrody wokół placówki: spacer, obserwacja roślin, zwierząt, zjawisk pogodowych.

Używanie określeń dla cech przedmiotów:

- Komentowanie i opisywanie znalezionych przedmiotów: „To jest duża piłka, a to mała”, „Miękki kocyk”, „Twardy klocek”.
- Opisywanie tego, co dzieci widzą, słyszą i czym się bawią.
- Porównywanie przedmiotów według cech, np. duży-mały, większy-mniejszy.

Używanie określeń przestrzennych:

- Zabawy w poszukiwanie ukrytych przedmiotów i określanie ich położenia: „Gdzie schował się miś? Za krzesłem? Pod stołem?”. Opisywanie położenia przedmiotów i osób, np. „na”, „pod”, „obok”, „przed”, „za”.

STANDARD 8

Tworzenie dzieciom środowiska sprzyjającego mówieniu, słuchaniu i porozumiewaniu się

Standard 8.1:

Wskazówki metodyczne dla personelu wspierające rozwój mowy i komunikacji u dzieci.

Działania realizowane przez personel w wybranym obszarze:

Mówienie do dzieci

- Personel dostosowuje sposób wypowiedzi do poziomu rozwoju dziecka, nie używając infantylnego języka.
- Wypowiedzi są krótkie, zrozumiałe i budowane pełnymi zdaniami.
- Podczas kontaktu z dziećmi personel używa pytań otwartych, zamkniętych oraz inicjujących rozmowę.
- Stosowane są różnorodne formy wypowiedzi: pytania, zdania twierdzące, komentarze, wykrzyknienia.
- Personel wyjaśnia dzieciom znaczenie nowych słów i zjawisk, wykorzystując gesty i mimikę.
- Podczas rozmowy personel mówi wyraźnie, modelując prawidłową artykulację i intonację.
- Stosowane są uproszczenia językowe ułatwiające zrozumienie, przy zachowaniu naturalnego, szanującego dzieci sposób komunikacji.

Aktywne słuchanie dzieci

- Personel uważnie obserwuje i reaguje na werbalne i niewerbalne komunikaty dzieci.
- Podczas rozmowy personel daje dzieciom czas na odpowiedź, nie przerywa i nie ponagla.
- Rozwijana jest rozmowa w oparciu o zainteresowania i doświadczenia dziecka.
- W sytuacjach codziennych personel angażuje dziecko w słowną interakcję opartą na wspólnym działaniu.

Wzbogacanie słownictwa dzieci

- Personel rozszerza słownictwo dzieci, opisując przedmioty, zjawiska i sytuacje w otoczeniu.
- Wprowadzane są nowe słowa w kontekście znanych dziecku sytuacji i przedmiotów.
- Dzieci mają codziennie możliwość słuchania opowiadań, historyjek lub bajek.
- Zachęca się dzieci do wspólnego oglądania książek, opowiadania o ilustracjach i powtarzania znanych fragmentów.
- Dzieci mogą samodzielnie przeglądać książki i ilustrowane materiały.

- Podczas wspólnego czytania personel zachęca dzieci do przewracania kartek, zadawania i odpowiadania na pytania, powtarzania słów i rymów. Słownictwo wzbogacane jest o różne kategorie wyrazów, m.in. nazwy przedmiotów, czynności, uczuć i funkcji.

Standard 8.2:

Wybrane aktywności wspierające rozwój mowy i komunikacji u dzieci.

Rozmowy z dziećmi

- Codzienne, naturalne rozmowy z dziećmi podczas różnorodnych aktywności.
- Rozmowy z wykorzystaniem pacynek, pluszaków lub innych przedmiotów.
- Rozmowy z dziećmi o tym, co aktualnie przyciąga ich uwagę.
- Komentowanie działań dzieci w trakcie zabawy.
- Dopytywanie dzieci o ich potrzeby w codziennych sytuacjach (np. podczas posiłków, w toalecie).

Komunikowanie się dzieci ze sobą oraz personelem

- Towarzystwo dzieciom w sytuacjach, gdy ustalają coś między sobą, np. dzielą zabawki, umawiają się na zabawę.
- Zachęcanie dzieci do podejmowania kontaktu z innymi dziećmi i personelem.
- Organizowanie zabaw sprzyjających komunikacji, takich jak zabawa w telefon, dom, przyjęcie.
- Wspieranie dzieci w wyrażaniu swoich potrzeb i emocji wobec innych dzieci i osób dorosłych.

Aktywny udział dzieci we wspólnym czytaniu, słuchaniu tekstów, utworów, książek.

- Codzienne wspólne czytanie książek i słuchanie opowiadań, bajek lub rymowanek. •
- Zachęcanie dzieci do aktywnego udziału - przewracania kartek, wskazywania elementów na ilustracjach, odpowiadania na pytania.
- Pielęgnowanie rytuałów związanych z czytaniem, np. czytanie ulubionej książki o stałej porze dnia.
- Opowiadanie treści książek z obrazkami z zaangażowaniem dzieci, np. „Pokaż, gdzie jest...”.
- Udostępnianie dzieciom książek do samodzielnego oglądania.

STANDARD 9

Kształtowanie otoczenia umożliwiającego rozwój sprawności fizycznej dzieci oraz angażowanie zmysłów

Standard 9.1:

Wskazówki metodyczne dla personelu wspierające rozwój sprawności fizycznej i angażowanie zmysłów

Działania realizowane przez personel w wybranym obszarze:

Rozwój sprawności w zakresie małej motoryki

- Organizowanie zabaw z wykorzystaniem przedmiotów rozwijających sprawność rąk, dłoni i palców (np. klocki, układanki, manipulowanie drobnymi przedmiotami).
- Pozostawianie dzieciom czasu i swobody na samodzielną zabawę i manipulację materiałami.
- Zachęcanie do zabaw rozwijających koordynację wzrokowo-ruchową, takich jak wrzucanie przedmiotów do otworów, łączenie elementów, układanie klocków.

Rozwój percepcji zmysłowej

- Codzienne udostępnianie dzieciom materiałów o różnorodnej fakturze, zapachu i dźwiękach (np. piasek, woda, ciastolina, naturalne materiały, instrumenty dźwiękowe).
- Organizowanie zabaw sensorycznych dostosowanych do wieku i możliwości dzieci.
- Dbanie o optymalny poziom bodźców w otoczeniu (unikanie zbyt silnych dźwięków, migających świateł itp.).

- Umożliwianie dzieciom eksploracji przedmiotów codziennego użytku i elementów otoczenia pod nadzorem.
- Planowanie zabaw sensorycznych tak, aby dzieci miały czas na spokojne zaangażowanie się i dzielenie swoimi spostrzeżeniami.

Rozwój sprawności w zakresie motoryki dużej

- Organizowanie przestrzeni w salach i na zewnątrz w sposób sprzyjający podejmowaniu aktywności ruchowej.
- Umożliwianie dzieciom wielokrotnego powtarzania i ćwiczenia nowych umiejętności ruchowych tak długo, jak długo są nimi zainteresowane.
- Stwarzanie dzieciom możliwości eksplorowania przestrzeni, np. przez przestawianie zabawek lub przenoszenie dzieci w różne miejsca w salach.
- Towarzystwo dzieciom w zabawach ruchowych (np. turlanie, czworakowanie, próby wstawania, chodzenia).
- Zachęcanie do podejmowania nowych wyzwań ruchowych w granicach akceptowalnego ryzyka.
- Wspieranie niemowląt w rozwoju ruchowym, m.in. podczas prób siadania, czworakowania, wstawania i chodzenia.
- Dbanie o bezpieczeństwo dzieci, ale bez nieuzasadnionego ograniczania ich aktywności ruchowej.

Standard 9.2:

Wybrane aktywności wspierające rozwój fizyczny dzieci

Zabawy angażujące zmysły wzroku, słuchu, węchu, dotyku, smaku:

- Ścieżki sensoryczne - chodzenie na bosaka po trawie, piasku, folii bąbelkowej, szyszkach, fakturach.
- Zabawy wodą, np. przelewanie, chlapanie, przekładanie drobnych elementów w wodzie.
- Zajęcia z błotem, piaskiem, ziemią, gliną.
- Malowanie palcami, rękami, gąbkami.
- Słuchanie różnych dźwięków — instrumenty, przedmioty codziennego użytku, dzwonki, folie szeleszczące.
- Wydawanie dźwięków ustami — naśladowanie zwierząt, pojazdów, powtarzanie prostych dźwięków.
- Próbowanie ziół, owoców, bezpiecznych produktów spożywczych o różnych smakach.
- Wąchanie kwiatów, ziół, aromatycznych przypraw.
- Testowanie smaków - słodkiego, słonego, kwaśnego w bezpiecznych warunkach.
- Zabawy koszykiem skarbów - różnorodne przedmioty o różnych fakturach, kształtach i zapachach.

Zabawy wspierające rozwój motoryki małej:

- Budowanie i układanie z klocków różnego rodzaju.
- Wkładanie i wyjmowanie przedmiotów z pudełek, pojemników, butelek z wąskim otworem.
- Chwytywanie, darcie, zgniatanie, składanie papieru.
- Malowanie pędzlem, palcami, gąbkami.
- Lepienie, wałkowanie, ugniatanie ciastoliny, masy solnej, plasteliny.
- Przyczepianie i odczepianie elementów, np. rzepy, guziki, spinacze, zatrzaski.
- Zabawy z przyciskami, klawiszami, pokrętłami, otwieraniem i zamykaniem.
- Zawieszanie i zdejmowanie lekkich przedmiotów z haczyków, tablic manipulacyjnych.

Ćwiczenia koordynacji wzrokowo-ruchowej i równowagi:

- Wspinanie się na stabilne elementy, np. poduszki, kanapę, skrzynki, niskie drabinki.
- Chodzenie po wyznaczonym śladzie lub linii.
- Samodzielne jedzenie - nabieranie łyżką, picie z kubka, przekąski do rączki.

- Malowanie, rysowanie kredkami, pisakami, kredą.
- Samodzielne mycie rąk, buzi, czesanie się.
- Sprząatanie zabawek do wyznaczonego pojemnika.
- Zabawy z piłką - turlanie, rzucanie, łapanie, podrzucanie.
- Przeciąganie lekkich elementów (np. sznurka z przyczepionym przedmiotem).

Zabawy wspierające czucie głębokie oraz kształtujące schemat własnego ciała:

- Turlanie się po macie, dywanie, materacu.
- Huśtanie się w hamaku, na bujaku, na rękach opiekuna.
- Przekiskanie się przez tunel, pod stołem, między poduszkami.
- Otulanie się kocem, chustą, zabawy w kokonie.
- Delikatne masowanie pleców, dłoni, stóp, twarzy - ręką lub miękką szczotką.
- Zabawy z kołdrą obciążeniową (jeśli placówka posiada).
- Rzucanie się na miękkie poduchy lub materac.

Aktywności w zakresie dużej motoryki, ze szczególnym uwzględnieniem zabaw na powietrzu:

- Tory przeszkód - przechodzenie przez obręcze, omijanie pachołków, przeskakiwanie przez niskie przeszkody.
- Swobodne zabawy na placu zabaw, na nierównej powierzchni (trawa, piasek, kamyczki).
- Chodzenie po krawężniku, wzdłuż wyznaczonej linii.
- Bieganie po bezpiecznej przestrzeni na zewnątrz.
- Przeciąganie, pchanie, ciągnięcie lekkich wózków, skrzynek, zabawek na sznurku.
- Zabawy w chowanego, w berka w dostosowanej do wieku formie.
- Toczenie dużych piłek, opon, lekkich przedmiotów.
- Zawody ruchowe w prostym wydaniu - kto szybciej dobiegnie, przejdzie, dotknie.
- Wchodzenie i schodzenie z niskich schodków lub podestów pod nadzorem.

STANDARD 10

Zapewnienie dzieciom warunków do twórczej ekspresji i kontaktu z różnymi wytworami kultury i sztuki

Standard 10.1: Wskazówki metodyczne dla personelu oraz niezbędne warunki umożliwiające dzieciom działania twórcze oraz dostęp do wytworów kultury.

Działania realizowane przez personel w wybranym obszarze:

Wspieranie działań twórczych dzieci:

- Personel udziela dzieciom pozytywnej informacji zwrotnej podczas działań twórczych, bez oceniania efektu i poprawiania prac dzieci.
- Dzieci mają codziennie dostęp (przy nadzorze opiekuna) do różnorodnych materiałów plastycznych (papier, kredki, mazaki, plastelina, ciastolina, klej).
- Zapewnione jest miejsce w salach, gdzie dzieci mogą swobodnie tworzyć i eksperymentować z materiałami.
- Umożliwia się dzieciom rysowanie i malowanie na pionowych płaszczyznach, na wysokości dostosowanej do ich wzrostu.
- W zajęciach plastycznych unika się stosowania gotowych szablonów, kolorowanek i kart do wypełniania.
- Podczas zajęć artystycznych dzieci nie są zmuszane do wykonywania tego samego - każde dziecko może tworzyć po swojemu.
- W pracy plastycznej i konstrukcyjnej personel skupia się na procesie tworzenia, nie na ostatecznym efekcie.
- Codziennie stwarzane są okazje do kreatywnych działań konstrukcyjnych (z klocków, pudełek, pojemników).

- Personel zachęca dzieci do tańca i śpiewu, organizując swobodne i zorganizowane formy aktywności muzycznej.
- Dzieci mają czas na samodzielne poszukiwanie kreatywnych rozwiązań w zabawie i działaniach artystycznych.

Kontakt dzieci z wytworami kultury:

- W salach i podczas zajęć udostępniane są dzieciom reprodukcje dzieł sztuki - rysunki, obrazy.
- Personel organizuje sytuacje, w których dzieci mają okazję oglądać ilustracje i książki o wysokim poziomie estetycznym.
- Zapewniana jest muzyka wysokiej jakości, dostosowana do wieku dzieci, o odpowiedniej głośności i różnorodnym repertuarze.
- W miarę możliwości organizowane są zajęcia, podczas których dzieci mogą oglądać spektakle, występy, wystawy lub uczestniczyć w wydarzeniach kulturalnych dostosowanych do wieku.
- Organizowane są koncerty i audycje muzyczne z muzyką na żywo.

Standard 10.2: Wybrane aktywności zachęcające dzieci do wyrażania twórczej ekspresji w różnych formach; wyrażania twórczej ekspresji przez umożliwienie dzieciom wykorzystania różnorodnych materiałów; poznawania różnych wytworów kultury.

10.2.1: Wyrażanie twórczej ekspresji w różnych formach

- Swobodne malowanie, rysowanie na dużych formatach papieru.
- Zabawy konstrukcyjne z wykorzystaniem klocków, pudełek, kartonów, pojemników.
- Taniec swobodny do muzyki, zabawy muzyczno-ruchowe.
- Śpiewanie, naśladowanie dźwięków, zabawy rytmiczne.
- Zabawy w teatrzyk z wykorzystaniem pacynek, pluszaków, rekwizytów.
- Opowiadanie przez dzieci historyjek obrazkowych lub wymyślonych bajek.
- Zabawy w odgrywanie prostych scenek, np. z życia codziennego, naśladowanie zwierząt.
- Rysowanie kredą na tablicy lub podłożu zewnętrznym.
- Malowanie gąbkami, stemplem, patyczkiem.
- Swobodna zabawa lusterkami - obserwacja siebie i mimiki.

10.2.2: Wyrażanie twórczej ekspresji przez umożliwienie dzieciom wykorzystywania różnorodnych materiałów

- Dostęp do materiałów plastycznych: kartki, kredki, mazaki, farby, plastelina, ciastolina, tasiemki.
- Zabawy materiałami naturalnymi: szyszki, kamyki, liście, gałązki, piasek, woda.
- Umożliwienie malowania i rysowania na różnych podłożach: papier, karton, folia, płótno.
- Organizowanie zabaw sensorycznych z wykorzystaniem masy solnej, piasku kinetycznego, piany.
- Działania twórcze z wykorzystaniem materiałów z recyklingu: rolki, pudełka, butelki.
- Zapewnienie miejsca, w którym dzieci mogą swobodnie eksperymentować z materiałami — np. kącik plastyczny.

10.2.3: Poznawanie różnych wytworów kultury

- Udostępnianie dzieciom reprodukcji obrazów, ilustracji, rzeźb o wysokiej wartości artystycznej.
- Czytanie i oglądanie książek o wysokim poziomie estetycznym i starannym wykonaniu.
- Słuchanie muzyki klasycznej, dziecięcej i tradycyjnych utworów w odpowiedniej jakości.
- Pokazywanie dzieciom ilustracji, zdjęć, materiałów przedstawiających różne formy sztuki i architektury.

- Organizowanie zajęć tematycznych dotyczących tradycji i zwyczajów (np. świątecznych, regionalnych).
- W miarę możliwości uczestniczenie w wydarzeniach kulturalnych dostosowanych do wieku dzieci (np. teatrzyk, muzyka na żywo).
- Udział w krótkich spacerach lub wyjściach tematycznych (np. obejrzenie muralu, rzeźby w przestrzeni publicznej).

STANDARD 11

Praca na podstawie planu opiekuńczo wychowawczo edukacyjnego

Standard 11.1:

Realizowanie planu opiekuńczo-wychowawczo-edukacyjnego

Forma dokumentacji:

- Dokumentacja prowadzona jest w sposób przejrzysty i zrozumiały dla wszystkich członków zespołu – arkusze obserwacji, tabele, krótkie notatki, opisy.

Zakres dokumentowania:

- Każda opiekunka odpowiada za bieżące dokumentowanie wybranych elementów realizacji Planu OWE, w szczególności:
 - Organizowanie działań i aktywności wspierający dzieci we wszystkich obszarach rozwoju.
 - Wprowadzanych zmian w organizacji przestrzeni wynikających z potrzeb i zainteresowań dzieci.
 - Wniosków z obserwacji oraz informacji zwrotnych od rodziców dotyczących dziecka lub środowiska instytucji opieki.

Stosowane narzędzia dokumentacyjne:

- Miesięczne plany ze szczegółowymi aktywnościami z różnych obszarów.
- Zdjęcia lub prace plastyczne jako dokumentacja aktywności dziecka.
- Arkusze samooceny personelu w zakresie wspierania dzieci.
- Notatki ze spotkań w sprawie realizacji OWE.

Wykorzystanie dokumentacji:

Wnioski z dokumentacji omawiane są podczas spotkań zespołu i służą do:

- Planowania dalszych działań wychowawczo-opiekuńczo-edukacyjnych.
- Wprowadzania zmian w organizacji przestrzeni i pracy z dziećmi.
- Dostosowywania wsparcia do indywidualnych potrzeb dzieci.
- Doskonalenia pracy zespołu i planowania rozwoju zawodowego personelu.

Dostępność dokumentacji:

- Dokumentacja jest dostępna dla wszystkich uprawnionych członków zespołu oraz, w zakresie dotyczącym ich dziecka, dla rodziców.
- Dokumentacja prowadzona jest z zachowaniem zasad ochrony danych osobowych.

Standard 11.2: Analizowanie i dostosowywanie planu do możliwości instytucji opieki oraz potrzeb dzieci, które do niej aktualnie uczęszczają

Termin analizy:

W naszej placówce ewaluacja Planu OWE przeprowadzana jest raz w roku, w okresie od czerwca do sierpnia, zgodnie z organizacją pracy instytucji opieki. Konkretna data ustalana jest każdorazowo przez dyrektora placówki, z uwzględnieniem zakończenia bieżącego roku pracy i możliwości organizacyjnych.

Cel analizy:

- Podsumowanie stopnia realizacji zaplanowanych działań.
- Wskazanie mocnych stron oraz obszarów wymagających doskonalenia.
- Zaplanowanie zmian w Planie OWE na kolejny rok pracy.

Zakres analizy obejmuje:

- Realizację wszystkich obszarów ujętych w Planie OWE.
- Organizację przestrzeni i warunki sprzyjające rozwojowi dzieci.
- Skuteczność działań edukacyjnych, wychowawczych i opiekuńczych.
- Jakość współpracy i komunikacji z rodzicami.
- Funkcjonowanie zespołu i spójność podejmowanych działań.
- Identyfikację trudności i sposobów ich rozwiązywania.

Sposób przeprowadzenia analizy:

- Zebranie informacji z bieżącej dokumentacji (arkusze obserwacji, notatki).
- Uwzględnienie wyników samooceny personelu.
- Analiza opinii rodziców, zebranych poprzez rozmowy, ankiety, konsultacje.
- Spotkanie zespołu, omówienie zebranych informacji i wypracowanie wniosków.
- Spisanie podsumowania w formie dokumentu wewnętrznego.

Dokumentowanie:

Z analizy sporządzany jest dokument podsumowujący, zawierający wnioski i zalecenia do dalszej pracy. Dokument przechowywany jest w dokumentacji placówki i służy jako podstawa do modyfikacji Planu OWE.

Powiązanie z ewaluacją pracy personelu:

Coroczna analiza Planu OWE jest ściśle powiązana z ewaluacją pracy zespołu. Wnioski z analizy wykorzystywane są do planowania działań doskonalących i rozwoju zawodowego personelu, zgodnie z aktualnymi potrzebami placówki i dzieci.

STANDARD 12

Praca na podstawie planu opiekuńczo wychowawczo

Standard 12.3: Sposób nadzoru realizacji Planu OWE

1. Nadzór nad realizacją Planu OWE sprawuje dyrektor Niepublicznego Żłobka Nibylandia w Gorzowie Wlkp. Jego celem jest wspieranie jakości działań opiekuńczych, wychowawczych i edukacyjnych oraz zapewnienie spójności realizowanych działań z założeniami Planu OWE.
2. Realizacja Planu OWE jest nadzorowana, z uwzględnieniem:
 - **obserwacji personelu w pracy z dziećmi,**
 - **przekazywania personelowi informacji zwrotnej na temat pracy z dziećmi,**
 - **samooceny pracy personelu z wykorzystaniem przygotowanych kwestionariuszy.**
3. Obserwacje aktywności personelu w pracy z dziećmi, prowadzone są w naturalnych warunkach codziennego funkcjonowania grup. Obserwacje dotyczą w szczególności organizacji dnia, sposobu wspierania samodzielności dzieci, jakości interakcji, reagowania na potrzeby dzieci oraz realizacji zaplanowanych działań wynikających z Planu OWE. Obserwacje mają charakter wspierający i rozwojowy. Do obserwacji stosowany jest arkusz oceny pracy personelu.
4. Istotnym elementem nadzoru jest przekazywanie personelowi informacji zwrotnej na temat pracy z dziećmi. Informacja zwrotna przekazywana jest w sposób konstruktywny i obiektywny, zarówno w formie bieżących rozmów, jak i podczas zaplanowanych spotkań zespołu. Jej celem jest wzmacnianie dobrych praktyk, omawianie obszarów wymagających doskonalenia oraz wspólne poszukiwanie rozwiązań.

5. Nadzór nad realizacją Planu OWE uwzględnia również samoocenę pracy personelu, prowadzoną z wykorzystaniem przygotowanych kwestionariuszy. Samoocena umożliwia pracownikom refleksję nad własną praktyką, ocenę stopnia realizacji założeń Planu OWE oraz identyfikację potrzeb rozwojowych. Wyniki samooceny stanowią punkt wyjścia do rozmów wspierających oraz planowania dalszych działań doskonalących. Wnioski płynące z obserwacji, informacji zwrotnej oraz samooceny wykorzystywane są do bieżącej aktualizacji działań, wzmocnienia jakości pracy zespołu oraz rozwoju praktyki opiekuńczo-wychowawczo-edukacyjnej w Niepublicznym Żłobku Nibylandia w Gorzowie Wlkp.